

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

45. de volu[n]tate Dei & eius acceptione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

ri, & resurgere: quæ nunc non potest. Sed dicendum, quod sicut omnia semper scit quæ aliquando sciuit, & semper vult quæ aliquando voluit, nec vnquã aliquã scientiam amittit: ita omnia semper potest quæ aliquando potuit, nec aliqua potentia sua vnquã priuatur. Vnde licet non possit modo incarnari, mori: non tamen priuatus est potentia incarnandi, &c. Sicut enim olim potuit incarnari: ita & modo potest incarnat⁹ esse. In quo eiusdẽ rei potẽtia mōstratur. Sicut nō est alia scientia, qua sciuit se resurrecturum, & qua nunc scit se resurrexisse: sed eadem est, licet diuerso modo significata: Ita eadem potentia Dei, qua potuit & potest, &c.

~~DE VOLVNTATE DEI,~~
& eius acceptione.

DISTINCT. Quadragesimæ quintæ
CAP. Primum.

Deus non dicitur Omnia quæ vult.

Licet sit idem Deo velle quod esse: non tamen dicendum est Deum esse omnia quæ vult. quod quidam sic obieciabant, dicentes: Si idem est Deo velle quod esse: ergo cum dicimus Deum velle omnia quæ facit, dicimus eum esse omnia quæ facit, quia velle & esse sunt idem, &c. Ad quod dicimus, quia licet idẽ penit⁹ sit Deo velle quod esse, non tamen potest dici omnia quæ vult.

L. iij

Sicut idem est Deo esse quod scire: nec tamen sicut dicitur scire omnia, ita quoque potest dici esse omnia. Vnde cum dicitur, Deus est volēs, essentia diuina quidem prædicatur: sed cum dicitur, Est volens omnia, nõ simpliciter prædicatur essentia: sed ita vt voluntati, quæ ipse est, omnia subiecta monstrantur: id est, Deus est, cuius volūtati (quæ ipsius essentia est) omnia subiecta sunt.

C A P. 2. Voluntatis Dei, quæ est omnium causa, causa non est querenda.

HAec itaque summè bona volūtus causa est omnium quæ naturaliter fiunt, vel facta, siue futura sunt: quæ nulla præuenta est causa, quia æterna est. ideoque causa ipsius querenda nõ est. Qui enim causam ei⁹ querit, aliquid maius ea querit, quàm nihil maius ea sit. Vnde Aug. lib. 83. quæst. *quæst.* 28. Qui querit quare Deus voluerit mundum *28.* facere, causam querit voluntatis Dei. Omnis autè causa efficiēs maior est eo quod efficitur: nihil autem maius est Dei voluntate: non ergo eius causa querenda est. Idem in libro contra Manichæos. Quod autem voluntas Dei prima & summa sit causa omnium, testatur August. lib. 3. de Trinit. Nihil *Cap. 4* enim fit, quod non de interiori atque intelligibili aula summi Imperatoris egrediatur secundum ineffabilem substantiam, &c.

CAP. 3. *Voluntas Dei secunda.*

Voluntas Dei quanuis non sit diuersa, tamen diuersa loquutione in Scriptura nobis declaratur. Nam Voluntas Dei verè ac propriè dicitur, quæ in ipso est: & ipsius essentia est. & hæc vna est, nec multiplicatam recipit nec mutabilitatem, quæ in-

Voluntas beneplaciti Dei.
 Ps. 113. Omnia quæcūque voluit, fecit Dominus, & alibi: Ut

Ro. 9. Apost. Voluntati eius quis resistit? & alibi: Ut
 Ro. 12. probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacēs, & perfecta. Et hæc voluntas rectè appellatur Beneplacitum Dei, siue dispositio.

Aliquando verò secundū quandā figuram dicēdi, Volūtas Dei vocatur, quod secundū proprietatē non est voluntas eius, vt præceptio, prohibitio, cōsiliū, permissio, & operatio. Ideoq; aliquādo pluraliter Scriptura voluntates Dei pronūciat. Vnde Psalm. Magna opera domini, exquisita in ōnes voluntates eius. quia diuersa sunt illa. Sicut misericordias domini dicit Proph. Singulariter quoq; Voluntas Dei illa dicuntur, quia sunt signa voluntatis diuinæ, & contra hanc voluntatem multa fiunt.

Volūtas signi nō semper implentur.

CAP. 4. *Deus non vult voluntatem suam signi semper impleri.*

Non est tamē intelligēdū, Deū oē illud fieri velle, quod cuiuscūq; præcepit, vel nō fieri quod phibuit. Præcepit enim

Abrahe immolare Filium, nec tamen voluit, nec ideo precepit ut id fieret, sed ut Abrahe probaretur fides. Et in Euag. precepit sanato ne cui diceret: ille autem predicavit vbiq; intelligens Deum non ideo prohibuisse, quin vellet opus suum predicari: sed ut daret formam homini laudem humanam declinandi.

DE VOLVNTATE QVO-
ad suos effectus.

DISTINCT. Quadragesime sextæ
CAP. Primum.

Voluntas Dei Beneplaciti semper impletur.

Dictum est in superioribus, quod voluntas Dei beneplaciti non potest cassari: quia illa voluntate fecit quæcunque voluit in celo & in terra: sed quæritur quomodo accipiendum sit quod Apostolus ait, Vult omnes homines saluos fieri: quum non omnes salui fiant, humana voluntate impediens voluntatem Dei: & Dominus in Euangelio, Quoties volui (ait) congregare filios tuos, sicut gallina congregat pullos sub alas, & noluisti? Ad hæc respondet Augu. in Enchirid. quod sensus huius, Vult omnes homines saluos, &c. est, quod nullus homo fit saluus, nisi quem vult saluum fieri: siue quod quicumque saluatur, Dei voluntate saluatur.

Questio.

Responso.

1. Tim.

Matt.

23.

Ca. 98